

Kohout

Jan Nedvěd

1. S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat.
A nad krajinou nebe vzlétne kamsi, kde je řád.
A do řeky se světla z oken budou chvilku dívat.
A pak si unavený lásky půjdou lehnout, budou spát.
  2. V tu dobu zavírám už oči, abych tě měl něžná láska.
V soukromí tak tiše jako voda tečky hvězd.
Nádhernou a bílou, jak svý ruce ke mně vzpínáš.
Jak často nechávám se tebou do ztracena něhy vést.
  - R. Zvony zvoní jen chvíli, ruce budou se třást
a pak zmlknou má láska.
To kohout je umlčí k ránu, když mě opouštíš.
Zvony zvoní jen chvíli, jen než přijde den,
proto krásně a blízko.
A pak ztichnou, abych slyšel, jak mi tajný přání mý odpouštíš.
  3. S podvečerem tady u nás začnou ptáci zpívat.
A nad krajinou nebe vzlétne kamsi, kde je řád.
To já se chodím do tvých očí v noci láska dívat.
A kdyby do očí, jo to bys koukala, kam už jsem spad.
  4. Na záda ti nehty napíšu miláčku jméno.
A podepíšu na čas rozloučení věrný slib.
Že kameny se k nebi spíš než moje láska zvednou.
Že jsi moje štěstí, s tebou je mi vždycky trochu líp
- 2x R. Zvony zvoní ...